

OBSAH

ÚVOD (7–8)

KAPITOLA I. (9–18)

Rod Vlastimila Rady, rodinné prostředí a dětství v Čes. Budějovicích, 9. – Kořeny Radova realismu. Rada v Praze, probuzení jeho talentu. První cesta 1909 (Švýcary a Mnichov), první léto v Železném Brodě 1911. Situace v českém umění v době prvního zavěšování Vl. Rady do umění, 10–13. – Radův vstup na Akademii 1912, 13. – Cesta do Paříže 1913. Rada členem „Výtvarného odboru Umělecké besedy“ 1913, 14. – „Holešovický přístav“ z roku 1913, první „radovský“ obraz, 15. – Rada žákem Preislerovým, 16. – Rada a „nové umění“, 17. – První Radovo předjaří v Železném Brodě 1914, smrt jeho děda a myšlenka obrazu „Pohřeb“. Rada ve speciálních školách M. Švabinského, J. Preislera a J. Štursy. Ukončení studia 1919, 18.

KAPITOLA II. (19–28)

Radova osobnost a povaha jeho výtvarného projevu. Umělecké mládí a Radův vztah ke krajině. Cesty na Slovensko 1912 a 1914, 19. – Rada a hudba, jmenovitě Smetanova. Smrt Radova otce 1915. Přesídlení do Železného Brodu 1916, 20. – Obraz „Pohřeb“ z roku 1917 považován za dílo A. Slavíčka. Radův vztah k Slavíčkovi, 22. – Radovy zimní krajiny z let 1916–17. „Lopota“ z roku 1917 anticipuje „sociální malířství“, 23. – Člověk a kraj u Vl. Rady. Radovo češtství. Obrada spolkového života ve „Výtvarném odboru Umělecké besedy“, revue „Život“ a její program, 24. – Radova stať „Cestou pravdy“ z roku 1921, formulující program spolku, je především osobním vyznáním Radovým, 25–26. – Radovo úsilí o barvu a světlo v obraze 1923–28. Figurální motivy a portréty. „Zelené“ období po 1928, 28.

KAPITOLA III. (29–37)

Radovo místo ve „Výtvarném odboru Umělecké besedy“, účast na výstavách. Úspěchy mezinárodní, Moskva a Paříž 1937, 29. – Radovo „umělecké vlastenectví“. Jeho nový příklon k realitě 1932, obdiv pro Alše. Pražská krajina v Radově díle, 30. – Rada pokračovatelem Mařákovým v typu heroické krajiny českého mytu. Návrat k portréту 1934. Další úsilí o světlou malbu, 32. – Radův vztah k české krajině nabývá konečné podoby, 34. – Rada a Ostravsko, 34–36. – Rada a Anežský klášter v Praze. Obraz „Podzim“ synthesou železnobrodského kraje v Radově díle, 36. – Rada předsedou „Výtvarného odboru Umělecké besedy“ 1942, 37.

KAPITOLA IV. (38–44)

Rada úřadujícím místopředsedou „Klubu umělců“. Alšův kraj v jeho díle, 1944 a pak od 1946 do 1950. Hořovicko od 1947, 38. – Radovy jihočeské krajiny a jejich ráz. Husitská thematika u Vl. Rady, ilustrace k Jiráskovu románu „Proti všem“ z let 1938–39 a od 1951. Obraz Tábora z roku 1952. Soutěž na výzdobu malého foyeru Národního divadla v Praze z roku 1952, 39. – Radova účast na soutěži, 41–42. – Cizí krajinařské motivy v Radově díle, 43–44.

KAPITOLA V. (45-55)

Vlastimil Rada a Mikoláš Aleš. Radův vypravovací talent a jeho kresba. Rada ilustrátor, 45. – Autoři, jejichž dila Rada ilustroval. Rada a ruská literatura, 46. – Rada a dílo Aloise Jiráska, „Proti všem“ z let 1938–39, 47–48. – Radovy obrazy na husitská themata. Práce na novém vydání „Proti všem“ od 1951. „Skaláci“ 1947 a 1951, „Psohlavci“ 1951, 49. – Rada a dílo Jana Nerudy. Obrazy na nerudovské motivy, 51. – Český lid, jeho život, zvyky, pověry a písň v díle Vl. Rady, 53–54. – Radova lidovost. Žen malířské a kreslířské tvorby Vl. Rady, 54–55.

LITERATURA (56)

ILUSTRACE VLASTIMILA RADY, soupis hlavních prací (57)

VÝSTAVY (57-58)

VLASTIMIL RADA O UMĚNÍ, soupis hlavních statí (59)

SEZNAM VYOBRAZENÍ (60)